

forslag blev fremsat og en af et nedsat underudvalg formuleret endelig tekst fik tilslutning fra alle sider. I plenum blev teksten vedtaget uden afstemning.

I forslaget henvises bl. a. til FN's generalforsamlings resolution 2320 (XXII), hvor særorganisationerne opfordres til at bistå udviklingslandene i dette spørgsmål. ILO's styrelsesråd indbydes til at studere alle sider af problemet og fremkomme med forslag om, hvad ILO i samråd med alle implicerede parter kan iværksætte på dette felt indenfor sit arbejdsområde.

Fremme af egnede institutionelle ordninger, særlig med henblik på koordinering med arbejder- og arbejdsgiverorganisationer, i forbindelse med ILO's tekniske samarbejdsvirksomhed på nationale, regionale og internationale områder.

Det forslag var som nævnt sammensmeltet af to oprindelige udkast, der var fremsat af en række fagforeningsrepræsentanter fra Det mellemste Østen og Indien, som efterlyste en koordinering mellem arbejder- og arbejdsgiverorganisationer i forbindelse med ILO's tekniske samarbejdsvirksomhed på nationale, regionale og internationale områder.

Forslagsstillerne påpegede, at ILO's hovedopgave lå på det tekniske samarbejdsområde. Dette forudsatte aktiv medvirken fra arbejdsmarkedets organisationer, og det svage led var af institutionel art. Formålet med resolutionsforslaget var at bidrage til at skabe et effektivt grundlag for disse organisationers fulde deltagelse i ILO's tekniske bistandsarbejde.

Efter en række ændringsforslag, der særlig gik ud på at stramme udkastets tekst, blev denne tekst enstemmigt vedtaget af komiteen, ligesom den i plenum blev vedtaget uden afstemning.

Resolutionen indeholder 5 operative paragraffer, hvor det henstilles til ILO's styrelsesråd og generaldirektør at studere problemets forskellige sider med henblik på at søge samarbejdet med fagforeningerne og arbejdsgiverforeningerne udbygget og effektiviseret indenfor området planlægning og gennemførelse af ILO's tekniske hjælpeprogrammer.

Handicappede arbejderes ret til beskæftigelse.

Udkastet var foreslået af Chiles regeringsrepræsentant, der i sin forelæggelsestale anførte, at hensigten med resolutionen var at supplere Menneskerettighedserklæringen og Konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder med de specielle hensyn som gør sig gældende for arbejdere, der af en eller anden grund ikke kan fortsætte i deres job og vanskeligt kan finde andet egnet arbejde.

Der var såvel i komiteen som på konferencen enighed om, at dette var et meget vigtigt område, og at arbejdsmæssig revalidering af erhvervshæmmede — såvel ud fra et humanitært som et økonomisk synspunkt — måtte tages op på ny til grundig behandling. Resolutionen, som blev vedtaget enstemmigt, indeholder en opfordring til ILO's styrelsesråd om at pålægge generaldirektøren at fremskaffe nødvendigt materiale til nærmere bedømmelse, og specielt opfordre de enkelte landes regeringer til at fremsende erfaringsmateriale med det formål, at der senere kan udfærdiges et nyt internationalt instrument, der skal sikre handicappede arbejderes ret til beskæftigelse og tilpasning til arbejdsmarkedet samt hindre forskelsbehandling.

De spanske arbejderes organisationsfrihed, herunder deres fagforeningsret og deres ret til at organisere sig.

Det forslag, som blev fremlagt til behandling, var samarbejdet af tre resolutionsudkast vedrørende organisationsfriheden i Spanien fremsat henholdsvis af fagforeningsrepræsentanterne fra Vesttyskland, Norge og Østrig, fra Frankrig og Holland og fra Sovjetunionen. Bedømt fagforeningspolitisk repræsenterede de oprindelige tre forslag henholdsvis Frie Faglige Internationale, den Kristelige Faglige Internationale, samt den kommunistiske fagforeningsorganisation.

Med udgangspunkt i den spanske regerings krænkelser af organisationsfriheden i strid med ILO's forfatning, Philadelphia-erklæringen og Menneskerettighedserklæringen,